

สารนิพนธ์เรื่อง	การแก้ไขคำสั่งทางปกครองที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนหรือวิธีการที่กำหนดไว้ระหว่างพิจารณาคดีของศาลปกครอง
คำสำคัญ	คำสั่งทางปกครอง/คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย/การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนหรือวิธีการที่กำหนด/คดีระหว่างพิจารณาของศาล/หลักการกระทำทางปกครองต้องชอบด้วยกฎหมาย/ระยะเวลาในการแก้ไขข้อบกพร่องของคำสั่งทางปกครอง/การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง/คดีปกครอง/ศาลปกครอง
นักศึกษา	ธนพงษ์ วงศ์เสรี
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.ตรีเพชร จิตรรมหิมา
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2565

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้เป็นงานนิพนธ์ทางนิติศาสตร์ที่มุ่งศึกษาการแก้ไขคำสั่งทางปกครอง (Administrative Order) ที่ออกโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนหรือวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้ระหว่างพิจารณาคดีของศาลปกครอง (Administrative Court) ซึ่งโดยหลักทั่วไปของคำสั่งทางปกครองที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนหรือวิธีการที่กำหนดไว้ ต้องถือว่าคำสั่งทางปกครองนั้นเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย (Unlawful of Administrative Order) โดยองค์กรตุลาการทางปกครอง (Administrative Judiciary) มีอำนาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าวได้ แม้บทบัญญัติมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 (Administrative Procedure Act B.E. 2539 (1996)) จะบัญญัติให้มีการแก้ไขข้อบกพร่องได้ แต่ก็มีข้อจำกัดในเรื่องของกำหนดระยะเวลาซึ่งต้องแก้ไขก่อนสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาชั้นอุทธรณ์ (Appeal Process) ของฝ่ายปกครอง หรือต้องแก้ไขก่อนที่จะมีการนำคดีไปสู่การพิจารณาของศาลปกครอง ประกอบกับการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่บกพร่องในเรื่องของขั้นตอนหรือวิธีการโดยไม่พิจารณาเนื้อหาของคำสั่งด้วยแล้วอาจก่อให้เกิดปัญหาว่า ในกรณีที่ศาลปกครองเพิกถอนคำสั่งที่บกพร่องในเรื่องของขั้นตอนหรือวิธีการแล้ว กรณีดังกล่าวหากเป็นเหตุให้ฝ่ายปกครองต้องกลับไปทำคำสั่งมาใหม่โดยต้องดำเนินการที่มีเนื้อหาเช่นเดิมแล้ว อาจสร้างขั้นตอนอันถือเป็น

ภาระให้ฝ่ายที่รับคำสั่งทางปกครองต้องกลับไปใช้สิทธิดำเนินคดีโดยขอให้ศาลปกครองเพิกถอนคำสั่งทางปกครองใหม่อีกครั้งหนึ่ง

จากการศึกษาและวิเคราะห์พบว่า การที่ไม่มีกฎหมายกำหนดวิธีการให้สามารถแก้ไขเยียวยาข้อบกพร่องของคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนหรือวิธีการที่กำหนดไว้ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลนั้น เป็นผลเสียต่อทั้งการดำเนินงานของฝ่ายปกครอง (Administration) และผลกระทบต่อประชาชนผู้รับคำสั่งทางปกครองที่ยังต้องได้รับคำสั่งที่มีเนื้อหาในลักษณะเช่นเดิม เพียงแต่กลับไปแก้ไขเยียวยาในเรื่องขั้นตอนหรือวิธีการให้ถูกต้องเท่านั้น โดยในระบบกฎหมายปกครองเยอรมัน เปิดโอกาสให้มีการแก้ไขข้อบกพร่องของฝ่ายปกครองในส่วนที่เกี่ยวกับขั้นตอนหรือวิธีการ ซึ่งบัญญัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในมาตรา 45 (2) แห่งรัฐบัญญัติว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ค.ศ. 1976 (Administrative Procedure Act 1976 (Verwaltungsverfahrensgesetz, VwVfG)) และการพิจารณาคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนหรือวิธีการที่กำหนดไว้ควบคู่ไปกับการวินิจฉัยเนื้อหาของคำสั่งทางปกครองประกอบไปด้วยแล้ว ซึ่งแม้ขั้นตอนหรือวิธีการจะไม่ถูกต้อง แต่ก็ไม่มีผลทำให้เนื้อหาของคดีเปลี่ยนแปลงไป ข้อบกพร่องของขั้นตอนหรือวิธีการดังกล่าวย่อมไม่ส่งผลกระทบต่อความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองและผลของคำสั่งทางปกครอง

วิเคราะห์แล้วจึงเห็นควรเสนอให้มีการแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายโดยขยายกรอบระยะเวลาในการแก้ไขข้อบกพร่องของการออกคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนหรือวิธีการที่กำหนดให้ผ่อนคลายลง โดยอาจแก้ไขบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 41 วรรคสาม เป็นว่า “กรณีตาม (2) (3) และ (4) จะต้องกระทำก่อนสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลปกครองชั้นต้นที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีพิพาท เว้นแต่ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้คดีพิพาทนั้นอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครองสูงสุด” ทั้งนี้ เพื่อเป็นการขยายระยะเวลาในการเยียวยาข้อบกพร่องในยาวขึ้นจนไปถึงช่วงระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งจะช่วยป้องกันการเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง (Revocation of Administrative Order) โดยองค์กรตุลาการทางปกครอง และเห็นควรให้มีการเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา 41/1 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา 72 วรรคหนึ่ง (1) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 โดยกำหนดให้การพิจารณาขั้นตอนหรือวิธีการต้องพิจารณาควบคู่ไปกับเนื้อหาสาระของคำสั่งทางปกครอง หากเป็นกรณีที่ขั้นตอนหรือวิธีการใดไม่มีผลเปลี่ยนแปลงเนื้อหาสาระของคำสั่งทางปกครองแล้ว แม้ขั้นตอนหรือวิธีการนั้นจะมีข้อบกพร่อง ก็ไม่เป็นเหตุให้องค์กรตุลาการใช้อำนาจเพิกถอนคำสั่ง

ดังกล่าวได้ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความเหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อหลายฝ่ายและไม่สร้างภาระให้ฝ่ายที่รับคำสั่งทางปกครองต้องไปใช้สิทธิฟ้องคดีเพื่อขอให้ศาลปกครองเพิกถอนคำสั่งทางปกครองใหม่อีกครั้งหนึ่ง นอกจากนี้ ยังเป็นช่วยให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีของศาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและอาจช่วยแก้ไขปัญหาคือพิพาททางปกครองอีกด้วย

THEMATIC TITLE	AMENDMENT OF AN ADMINISTRATIVE ORDER THAT VIOLATES OR FAILS TO COMPLY WITH THE PROCEDURE OR PROCEDURE PROVIDED DURING THE ADMINISTRATIVE COURT PROCEEDING
KEYWORDS	ADMINISTRATIVE ODER/ILLEGAL ADMINISTRATIVE ORDER/VIOLATION OR NON-PERFORMANCE UNDER PROCEDURE OR PROVIDED METHOD/ PRINCIPLE OF LEGALITY OF ADMINISTRATIVE ACTION/PERIOD OF AMENDMENT FOR THE DEFECT OF ADMINISTRATIVE ORDER/REVOCATION OF ADMINISTRATIVE ORDER/ ADMINISTRATIVE LITIGATION/ADMINISTRATIVE COURT
STUDENT	THANAPHONG WONGSAEREE
THEMATIC ADVISOR	DR.TRIPETCH JITMAHUEMA
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS, PUBLIC LAW
FACULTY	SCHOOL OF LAW, SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2022

ABSTRACT

This thematic paper is legal research focused on the study of amendment of the administrative order that violates or fails to comply with the procedure or provided method during a procedure of the Administrative Court. In general, the administrative order that violates or fails to comply with procedures or provided methods. The administrative order shall be regarded as an unlawful administrative order. The administrative judiciary has the authority to revoke such administrative orders. Even the provision of Section 41 of Administrative Procedure Act B.E. 2539 (1996) provides for the amendment of deficiencies However, there is a time limitation that shall be modified before the end of the administrative process of appeal or must be corrected before the case is brought to trial Administrative Court. In addition, the revocation of the administrative order that is defected in the matter of procedures or methods without considering the content of the order may cause problems in the event of the Administrative Court revoking a defective order in the matter of

procedure or method. In such case, if it causes the administration to return to make a new order, the action must be taken with the same content which creates a procedure considered as the burden of the party receiving from the administrative order to return to exercise the right and then prosecute by requesting the Administrative Court to revoke the administrative order again.

From this study, it is found that the absence of legal requirement methods is able to palliate deficiencies of the administrative orders issued in violating or failing to comply with procedures or provided methods sets during the trial of that court. It is detrimental to both administrative operations and the impacts on the people who receive administrative orders, receiving the same content, meanwhile re-correcting and re-palliating the process or methods. In the system of German administrative law, it is possible to correct administrative deficiencies with respect to procedures or methods, which are provided in the writing under Section 45 (2) of Administrative Procedure Act 1976 (Verwaltungsverfahrensgesetz, VwVfG) and the consideration of administrative orders issued in violation of or non-compliance with procedures or methods in parallel with the determination of the content of the order. The administration includes that although the procedure or method is not correct, it has no effect on changing the content of the case. The deficiencies of such procedures or procedures shall not affect the legitimacy of the administrative order and the effect of the administrative order.

Upon consideration, it is advisable to propose amendments to the provisions of the law by extending the time frame for rectifying deficiencies in issuing administrative orders issued in violation of or not complying with the specified procedures or procedures to be relaxed. By which may amend the provisions of Administrative Procedure Act B.E. 2539 (1996), Section 41, paragraph three provides that the litigation under (2), (3), and (4) shall be done before the end of the fact-finding of the Administrative Court of First Instance having the authority to adjudicate or give an order in a disputed case. Except in the case, there is the provision that the disputing is within the jurisdiction of the Supreme Administrative Court. It means to extend the period of time for remedying the shortcomings until the period between the trial of the Administrative Court of First Instance. It shall prevent the revocation of the administrative order by an administrative judiciary and agreement in adding the provisions of Section 41/1 of Administrative Procedure Act B.E. 2539 (1996) and amending the provisions of Section 72, paragraph one (1) of Act on establishment of Administrative court and Administrative court procedure, B.E. 2542 (1999) by requiring the

consideration of procedures or methods that must be considered in conjunction with the substance of the administrative order if there is the case that any procedure or method does not change the content of the administrative order. Even if the procedures or methods are flawed, it does not cause the judiciary to exercise its authority to revoke the said order. This will result in appropriateness and benefit to many parties, and will not create any burden on the party receiving the administrative order to use the right in filing a lawsuit to request the Administrative Court to revoke the administrative order again. Moreover, this will help the court proceedings to proceed effectively and may also help resolve administrative disputes.